

عنوان مقاله:

اثر سطوح متفاوت شوری آب و پروتئین جیره غذایی بر شاخص های سلولی همولنف میگوی پا سفید غربی (Litopenaeus vannamei Boone, ۱۹۳۱) جوان

محل انتشار:

فصلنامه علوم و فنون دریایی، دوره ۱۹، شماره ۳ (سال: ۱۳۹۹)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۱

نویسندگان:

زهره معصومی - گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی، خرمشهر.

محمد ذاکری - گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی، خرمشهر.

سید محمد موسوی - گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی، خرمشهر.

وحید یآوری - گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی، خرمشهر.

خلاصه مقاله:

در مطالعه حاضر اثر سطوح مختلف پروتئین جیره غذایی و شوری آب بر شاخص های سلولی همولنف میگوی پا سفید غربی (Litopenaeus vannamei) جوان مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور تعداد ۳۵۰ قطعه میگو با متوسط وزن و طول اولیه $55/5 \pm 18/0$ گرم و $81/8 \pm 15/0$ سانتی متر، در ۲۷ مخزن بتنی با ظرفیت ۱۰ تن آب (طول: ۶۰۰ cm، عرض: ۱۷۰ cm و ارتفاع: ۱۰۰ cm) توزیع گردیدند. تیمار بندی براساس طرح ماتریکس (۳×۳) شامل سه سطح شوری (۳۲-۳۵ ppt و ۱۵-۱۲، ۳-۰) در سه سطح پروتئین جیره غذایی (۴۵، ۳۵ و ۲۵٪) طراحی شد. غذادهی ۴ بار در روز در حد سیری به مدت ۵۶ روز انجام گردید. در پایان، پارامترهای سلولی شامل: شمارش تعداد کل و تفریقی هموسیت ها مورد سنجش قرار گرفت. براساس نتایج، مطلوب ترین سطح پروتئین جیره غذایی در تعداد کل هموسیت ها و سلول های گرانولوسیت، ۳۵٪ و شوری ۳۲-۳۵ ppt مشاهده شد و با عوامل متغیر ارتباط مستقیم داشت. هر چند که تعداد سلول های سمی گرانولوسیت ارتباط عکس را نشان داد ($P \geq 0.05$) و همچنین در تعداد سلول های هیالونوسیت اثر معنی داری نداشتند. بدین ترتیب براساس نتایج کسب شده، سطح ۳۵٪ پروتئین جیره غذایی جهت تغذیه این گونه مناسب تر می باشد. علاوه بر این، با توجه به استرسی که گونه پا سفید غربی در آب های شیرین و لب شور متحمل می شود، بهترین میزان شوری آب ۳۲-۳۵ ppt بوده و به عنوان مطلوب ترین شوری آب جهت پرورش میگوی پا سفید غربی توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

پروتئین، شاخص سلولی، شوری، همولنف، Litopenaeus vannamei

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1584120>

